

„НЕ МОЖЕ ДА ИМА ОБЕКТИВЕН ЧОВЕК, КОЙТО ДА ОТРЕЧЕ НАПРАВЕНОТО ДОСЕГА!“

— Г-н Луканов, в последно време екологичният проблем на Русе като че ли бе снет от „въоръжение“ в пропагандата на СДС — макар че народната представителка Свободка Стефанова да не Ви е „забрвила“...

— Да. Наскоро в едно телевизионно предаване тя заяви по стар маниер, че предишните правителства не са направили нищо за Русе, а всичко, което е направено, е от сегашното правителство. Аз пожелавам на сегашното правителство да направи много повече от нас за Русе и особено в областта на екологията. Но израз на низка политическа култура и на остър дефицит на политически и граждански морал е да се отрича направеното досега. Защото само стъпвайки върху него, можеше да се постигне повече. И

тук колкото и да са остри понякога нашите чувства и критики по адрес на тоталитарния режим, колкото и да е неприятно за някои „ултраволуционери“ от следдесетоноемврийска проба, обективността изисква да кажем, че още през годините преди 1989-та бе направено немалко. От острия протест на русенци срещу замърсяването на града българските държавни органи бяха стимулирани за решаване на този проблем. Бих искал да напомня това, което се извърши тогава: **Осъществена бе газификацията на русенските ТЕЦ-ове**, като се отделиха количества газ, валута, материали и пр. за прокарване на отклонение от магистралния газопровод до Русе.

НЕ МОЖЕ ДА ИМА ЧОВЕК, КОЙТО ДА ОТРЕЧЕ НАПРАВЕНОТО ДОСЕГА!

Продължение от стр. 1

Практически това е извършено и ако газта не се използва все още, това се дължи на бюрократична неспособност през последната една година, а не на предишните режими. Бяха закрити някои производствени предприятия, които замърсяваха въздуха на града, сериозни мерки се взеха за пречистване на водите, в кратки срокове бе изграден тролейбусен транспорт. Всичко това започна още при правителството на Г. Атанасов и продължи при следващите правителства. Затова оценявам като необективно обвинението на г-жа Стефанова. Дай Боже, както се казва, сегашното да постигне поне една трета от направеното при своите предшественици.

— Все пак някаква промяна имаше и при трансграничното замърсяване?

— Контактите с румънската страна датират много отдавна. Аз лично съм участвувал в тези разговори в качеството ми на председател на българо-румънската комисия за икономическо и научно-техническо сътрудничество и мога да кажа, че те се водиха твърдо и безкомпромисно. Друг е въпросът, че с представителите на

режима на Чаушеску се разговаряше изключително трудно. Но все пак тогава бе извършен първият пробив и бе закрит цехът за производство на хлор. След 10. XI. — русенци не може да не си спомнят това, аз осъществих много активни контакти с румънската страна — с президента Илиеску, тогавашния министър-председател Роман. Договорихме се да се предприемат съвместно експертизи и проучвания, за международна експертиза и привличане на международни организации при решаването на проблема и това бе направено; договорихме се временно да бъде спряно производството на епихлорхидрин и това също бе направено — те никога не са поемали ангажмента да го преустановят окончателно, макар ние действително настоявахме за това — ето една задача пред новото правителство. Г-н Марко Тодоров бе могъл да потвърди, че аз и тогава настоявах за закриване на производството.

— Обаче тези неща се забравят.

— Аз смятам, че не може да има обективен човек, който да не признае, че съществена промяна настъпи. Именно върху тази основа и правителството на Д. Попов,

и сегашното, на Ф. Димитров, имаха възможност да продължат усилията за решаване на проблема. Аз се радвам, че някои днешни политици започнаха да поставят акцент върху активния диалог, върху двустранните разговори...

— ... А не върху политическия съблъск, отзоваването на посланици и пр.

— Точно така. Имаше такива необмислени и редложени, дори за скъсване на дипломатически отношения, за съд в Хага — твърде емоционални, може би чисти по своите подбуди, но това само щеше да задълбочи и изостри конфликта. Диалогът, колкото и да е труден, колкото и да са противоречиви интересите на партньорите, е единственият начин за решаване на подобни проблеми. Пожелавам искрено, без всякакъв елемент на партийно пристрастие, успех в този диалог, защото успехът е успех на всички ни. Ако нещо зависи от нас — депутатите на ПССД, не само от русенските, а от всички нас, готови сме да направим всичко, за да подпомогнем правителството в тези усилия.

— Благодаря Ви, г-н Луканов.